

Szanowny Panie Prezydencie, Szanowni Państwo,

Bardzo serdecznie dziękuje za zaproszenie na tegoroczną sesję plenarną, tym bardziej, że w roku ubiegłym byłem pod wielkim wrażeniem I sesji, jej poziomu i frekwencji. Niestety, z powodu pilnych spraw związanych z pracą w Senacie, nie będę mógł dzisiaj razem z Państwem uczestniczyć w spotkaniu.

Lista zaproszonych gości i prelegentów jest imponująca, to w przeważającej części ludzie ściśle związani z działalnością na rzecz pomocy Polsce w latach 1981-1989. Ogromnie się cieszę, że uświetnił to spotkanie swoją obecnością Prezydent RP na Uchodźstwie, Pan Ryszard Kaczorowski. Polski symbol wolności. Wszak wszystkim wiadomym są jego ogromne zasługi w odzyskaniu wolności a trwająca do dzisiaj jego służba społeczna jest dowodem wielkiego zaangażowania i przykładem patriotyzmu oraz wierności utrwalonemu przez tradycję ideałom.

Szanowni Państwo

Polska jest bez wątpienia narodem o bogatych dziejach historycznych. Aby naród mógł trwać, musi pamiętać o swoich dziejowych dokonaniach. Szczególnie w chwilach najcięższych, kiedy obca przemoc zagraża wolności i niepodległości. Polacy zostali wystawieni na kolejną próbę w latach 80-tych. Nikogo nie trzeba przekonywać o doniosłej i szczególnej roli, jaką odegrała Polonia w okresie komunistycznej dyktatury oraz trudnych dla Polaków lat stanu wojennego. Była ona nie tylko owocem wieloletniej historii i siły organizacyjnej, ale nade wszystko politycznej obecności na mapie wielu państw świata.

W zeszłym roku w Warszawie na III Zjeździe Polonii i Polaków z Zagranicy mieliśmy okazję, dzięki wystawie przygotowanej przez Fundację Ośrodka KARTA, zapoznać się z materiałami, świadczącymi o wielkim wkładzie polonii w uzyskanie wolności. Były tam między innymi informacje dotyczące sposobów przerzucania sprzętu drukarskiego do Polski, przypomniała

manifestacje poparcia dla polskiego podziemia oraz prezentowała sylwetki najważniejszych organizatorów tych akcji. Zawierała wiele niepublikowanych dotąd zdjęć z działalności komitetów organizujących pomoc.

Duże zainteresowanie tą wystawą jest dla mnie dowodem na to, jak ważnym jest przypomnienie i uświadomienie młodym Polakom roli polonii w uzyskaniu pomocy międzynarodowej oraz rozmiaru tej pomocy.

Wprowadzenie w Polsce stanu wojennego spowodowało w wielu krajach na świecie spontaniczne tworzenie się komitetów poparcia dla Polaków. Polonia włączała się w szeroką działalność polityczną na rzecz odzyskania niepodległości przez Polskę.

Chciałbym podkreślić znaczenie polskich organizacji społecznych i naukowych na emigracji. Pielęgnowały one i chroniły prawdę o przeszłości i właśnie tą prawdę przeciwstawiały kłamstwu PRL-owskiej nauki i propagandy. Były ważnym strażnikiem narodowego etosu. Dzięki zaangażowaniu polonii prowadzone były akcje rozpowszechniania polskiej literatury emigracyjnej, przesyłanie do kraju części sprzętu drukarskiego i materiałów poligraficznych, publikowanie informacji o aktualnej sytuacji w Polsce. Prowadzone były zbiórki pieniędzy na pomoc uwięzionym i ich rodzinom. Systematycznie wysyłano do Polski książki, sprzęt elektroniczny i biurowy. Na dużą skalę prowadzone były przerzuty środków medycznych dla polskich szpitali, klinik. Nie można również pominąć znacznego wsparcia Polskich domów dziecka, domów pomocy społecznej czy ośrodków dla niepełnosprawnych.

Podjmując temat lat osiemdziesiątych należy w sposób szczególny podkreślić rolę powstania „Solidarności” w 1980 roku i jej znaczenie w walce z komunizmem. Idee nowo powstałego związku szybko rozprzestrzeniły się poza granice Polski, a spontaniczne akcje nabierały na arenie międzynarodowej form silnie zorganizowanych akcji pomocowych na ogromną skalę.

Duże znaczenie w latach osiemdziesiątych posiadał kościół i organizacje katolickie. Za granicą parafie organizowały zbiórki darów, na plebaniach

odbywały się spotkania polonii, księża w swoich kazaniach informowali parafian o aktualnych sytuacjach w kraju, nawoływali do akcji pomocowych. Kościół apelował do Polskiego rządu o uwolnienie więźniów politycznych, umożliwienie podjęcia prac związkowych Solidarności, wyrażenie zgody na kolejną pielgrzymkę Jana Pawła II do umęczonej Ojczyzny.

Przychylność władz i narodów państw, gdzie zamieszkiwała Polonia, przyczyniła się do powstawania licznych stacji telewizyjnych i rozgłośni radiowych, które z niebywałym uporem walczyły przeciwko rozprzestrzenianiu się ideologii komunistycznej.

Szanowni Państwo.

W imieniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej i własnym dziękuje raz jeszcze za zaproszenie na II Sesję Plenarną. Życzę owocnych rozmów oraz efektywnych wyników badań, które na pewno będą cennym nabytkiem zarówno dla młodych Polaków, którzy znają tę kartę historii już tylko z opowiadań jak i dla parlamentarzystów zajmujących się problematyką emigracji i polonii.

Z poważaniem

Senator Roman Ludwiczuk